

A. C. Normann: Det radikale venstre deler den opfattelse med et par af de tidligere ordførere — og jeg for min del tror med det store, store flertal af befolkningen her i landet — at en skat på arbejdsfri indtægter også ved omsætning ved værdipapirer er en retsindig skat sammenlignet med skatten på mange andre objekter.

Som jeg tidligere her i det høje ting har nævnt, er kapitalvindingsskatten medvirkende til at gøre hovedafskrivningsregler berettigede, for derigennem får det offentlige ved siden af formueskatten en skat af de ellers skattefri formuestigninger, som store afskrivninger meget vel kan medføre for folk, som realiserer deres formuegoder, før disse rigtig er begyndt at give nogen skattepligtig afkastning.

Det radikale venstre finder så mange gode forbedringer i det foreliggende lovforslag, at vi gerne vil medvirke til en positiv behandling af det. Vi nærer dog et par betænkeligheder, som vi gerne vil have drøftet nærmere i udvalget. Den ene, som også er nævnt af andre ordførere her i dag, består i, at forslaget, hvad der formentlig og forhåbentlig ikke har været tilsigtet, kommer i strid med det for retsbevidstheden afgørende princip om ikke at give love tilbagevirkende kraft. Når det foreslås, at en række af bestemmelserne skal gælde på et tidspunkt, der ligger forud for forslagets vedtagelse, endogså uden for det samme kalenderår, så vil vi fra det radikale venstre meget gerne foreslå, at loven ikke får virkning for handler, der afsluttes forud for dens vedtagelse, men jeg erkender, at spørgsmålet næppe har nær så stor praktisk som retsetisk betydning.

Den anden betænkelighed ligger i, at man forhøjer skatten for de i forslaget nævnte værdipapirer så stærkt som med 50 pct. også af ganske små handler. Jeg skal her om dette punkt henvise til mine bemærkninger ved det tilsvarende forslags første behandling — Folketingstidende 1965-66, sp. 473 og flere følgende. Hvis der i folketinget er et flertal for forhøjelsen med de 50 pct. ved salg af andelsbeviser og aktier, vil det radikale venstre gerne have, at man overvejer en anden tanke i udvalget, den tanke, om man ikke burde lade bitte små kapitalgevinster, som ligger over de 1.000 kr., der hidtil har været gældende, gå fri,

et beløb, der ikke kan skræddersys et sæt tøj for. Det er jo helt usammenligneligt med de store fradrag ved salg af mange andre kapitalgoder, derunder fast ejendom, hvor vi jo bl. a. har fritagelsesmuligheden for de 40.000 kr. foruden de meget, meget væsentlige, ja, for flertallet af disse kapitalvindinger helt afgørende procentbeløb. Jeg finder derfor, at hvis der er et flertal for den store skatteforhøjelse fra 20 til 30 pct., bør man gennemføre en lempelse for de helt små fortjenester.

Efter nu at have nævnt disse betænkeligheder vil jeg gerne fremhæve nogle af de forbedringer i lovforslaget, som vi i det radikale venstre lægger mest vægt på.

Jeg ser det som et godt vidnesbyrd om den højtærede finansministers ønske om retsindighed i skattelovgivningen, at folk, der sælger f. eks. en mindre parcel, en strandgrund, eventuelt de, der afstår en stump jord ved ekspropriation, ikke bliver narret ved, at deres ret til at opnå fritagelse for en fortjeneste på op til 40.000 kr. inden for 4 år fratages dem på grund af en lille handel af den slags, der i dagliglivet jo kan have så mange begrundelser. Med denne ændring er imødekømt et af de ønsker, som også det radikale venstre har fremsat i udvalget.

Jeg tror også, at spørgsmålet vedrørende sælgeren som beboer af ejendommen har fundet en praktisk løsning med det kriterium, den højtærede finansminister har fået indføjet. Det er både aktuelt, saglig rigtigt og i overensstemmelse med flertallet i det gamle udvalg i det mindste, når den højtærede minister nu lader fritagelsesbestemmelserne omfatte også ejerlejligheder. I modsætning til den ærede foregående ordfører er vi i det radikale venstre tilhængere af den bestemmelse, finansministeren her har foreslået.

Ændringerne vedrørende ekspropriationserstatningen betyder ligeledes en saglig forbedring, og bestemmelserne om beskatningen af udlandsdanskerne har det radikale venstre ved tidligere behandlinger givet tilslutning til.

De helt nye bestemmelser om beskatning af engangsvederlag, f. eks. vederlag for konkurrenceklausuler, er sikkert udtryk for en rigtig tanke — det tror jeg for min del — og vi vil gerne være med til at forhandle derom; men det må selvfølgelig i den for-